

Abonamentele

Pentru Sibiuu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiuu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Iulie v. 1887

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarchie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Amweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual pre lungă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fâșiile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului „Tribuna“.

Sibiuu, 25 Iunie st. v.

Sîntem la sfîrșitul anului scolar, timpul celor mai vii și mai nobile emoțiuni: mii de familii se bucură, alte mii se întristează și multe sînt casele, în care tatăl și mama stau pe gânduri și se chibzuesc, ce au să facă mai departe, pentru-ca să-și pregătească copilul pentru lungul șir de lupte, care se numesce viață.

E nobilă preocuparea aceasta și de un folos netăgăduit pentru societate. Nu este cu toate aceste mai puțin adevărat, că mulți sînt părinții, care 'și-au nenorocit copiii voind să-și facă fericiți.

Ori nu-și cunoscneau bine copiii, ori nu 'și-au dat bine seamă despre împregiurările, în care trăim, ori, ceea-ce mai des se întîmplă, își făceau nisece idei greșite despre condițiunile, dela care atîrnă fericirea omenească.

Ori-și-care om cu judecată simte, că mai lesne se fericesce cel ce are oare-care cultură, fiindcă scie mai multe, înțelege mai bine lucrurile, se orientează mai ușor în mijlocul lumii, e mai capabil de a se lupta cu nevoile vieții și găsește în lume mai multă distracțiune, mai multă mîngăiere. Nu mai încape dar' nici o îndoeală, că e mare noroc să ai un cap deschis și mare câștig să scii multe și multe să înțelegi.

Nu e însă destul să ai un cap deschis și să scii multe, pentru-ca să te fericesci în lumea aceasta: fericirea atîrnă mai presus de toate de întrebuințarea, pe care o faci de darurile, cu care ești înzestrat.

Întîlnim la fiesce-care pas oameni mărginiți și inculți, pe care îi socotim mai fericiți ca pe alții, care sînt și mai deștepti și mai culți. Căci pe cînd unii, deși deștepti și culți, au exigențe mari, adese-ori chiar prea de tot mari, alții sînt deprinși a se mulțumi cu mai puțin și de aceea sînt mai feriți de necazuri și de nevoi.

Un părinte, care-și iubescce cu înțelepciune copilul, va fi deci totdeauna cu băgare de seamă, ca să nu-l deprindă cu exigențe prea mari în comparațiune cu darurile firești ale lui, cu instrucțiunea, pe care 'i-o poate da, cu averea, pe care 'i-o lasă și cu împregiurările, în care va avea să trăiască.

Sînt însă pretutindenea, astfel și la noi, părinți, cărora le lipsescce înțelepciunea aceasta.

Noi, care sîntem întrați acum de mai mult în viața publică, ne înduioșăm cu toții, cînd ne reamintim tinerețele noastre, timpul plin de farmec, pe care 'l-am petrecut la școală, și le sîntem recunoscători părinților nostri pentru abnegațiunea lor.

Deși băieți săraci cei mai mulți dintre noi, nu eram adunați de pe ulițe, ci copii din cele mai „bune“ familii ale societății

noastre de pe atunci. Părinții nostri, fie preoți, fie țerani, dar' oameni de frunte în satul lor, nu puteau să cheltuească din gros, ca să ne crească „domnișori“, dar' munciau și cu ei, trăgeau dela frații nostri și dela surorile noastre și veniau cu traista plină la oraș, ca să ne țină cu cinste și potrivit cu bunele deprinderi, pe care le aveam din casa părintească. Mulțumiți eram atunci și mai mulțumiți încă sîntem astăzi, cînd ne dăm seamă, că am ajuns unde sîntem, fără-ca să perdem prețioasa deprindere de a ne mulțumi și cu mai puțin.

Numai puțini erau între noi „domnișorii“, copiii răsfățați de cei de acasă, și tot atât de puțini băieții de „milă“, care trăiau de ași pe mîne, fie pe slugite, fie pe cerșite.

Și dacă ne uităm astăzi împregiurul nostru, ne încredințăm, că din mijlocul acestora a eșit contingentul nostru de oameni prăpădiți, ruinați ori slugarnici. Unii au cădut, fiindcă erau deprinși a trăi prea pe domnescce și nici destulă avere rămasă dela părinți nu aveau, nici prin munca lor cinstită nu puteau să agonisească atât, cât lor le trebuia. Alții ear' căduți sînt, fiindcă acela, care cerșind și slugind a crescut, numai foarte arare-ori perde deprinderea slugărniceii, — sînt căduți, fiindcă nu s'au mai putut ridica. Și unii, și alții sînt partea bolnavă a trupului nostru social, și trăesc încă mulți părinți bătrîni în societatea noastră, care se rușinează de copiii lor, mulți frați și multe surori, care se simt jigniți, cînd le vorbim de frații lor.

Să ne ferim cu toții de soartea acestora.

Slăbiciunea părinților pentru copiii lor e firească, și nu poate nimeni să osândească pe părintele, care-și face prea mari iluziuni în ceea-ce privește viitorul copiilor sei.

Dacă însă firească e slăbiciunea la părinți, nu mai puțin firească e și mila ce ne cuprinde în fața copiilor, pe care chiar părinții lor îi nenorocesc.

Căți oameni vrednici de compătimire n'ar fi astăzi foarte fericiți, dacă n'ar fi fost siliți să apuce o carieră, pentru care n'au fost născuți, ori nu au putut să primească crescerea cuvenită?!

Și căți oameni nu s'au nenorocit, fiindcă au fost crescuți pentru o carieră, pe care ei cu capul lor, cu pregătirea lor și cu averea lor nu pot s'o aibă în împregiurările de astăzi?!

Nu e oare firească mila ce ne cuprinde în fața unor asemenea oameni? — nu trebuie oare să osândim pe părinții lor?

Și dacă vrednic de osândă e părintele, care-și dă copilul la „învățătură“, fără-ca să poată purta în mod cinstit grije de el, și astfel îl silescce să trăiască slugind și cerșind, ca să ajungă cu timpul „domn mare“, cu atât mai virtos vom osândi pe părintele, care se face luntre și punte, ca să le poată da copiilor sei o crescere nepotrivită cu starea socială, pe care li-o pot asigura.

Copiii crescuți astfel, dacă sînt fete, ori rămân nemăritate, fiindcă nu-și găsesc soț potrivit cu exigențele lor, ori mări-tându-se își ruinează bărbatul și-și nenorocesc familia, ear' dacă sînt băieți, ajung oameni, care ori trăesc ca vai de ei, ori se vînd celui ce-î ajută să trăiască un timp oare-care potrivit cu exigențele lor boieresci.

Să ne ferim copiii de asemenea nenorociri; să nu uităm nici odată, de unde am eșit și cum am fost crescuți noi înșine; să nu ne rușinăm de părinții și de bunii nostri; să ne ferim de păcatul parveniților, care, eșiți abia la iveală, ar voi să pară deopotrivă cu cei-ce dispun de averi îngrămădite în timp de mai multe generațiuni și de relațiuni sociale stabilite de bunii și străbunii lor.

Pas cu pas, în fiesce-care generațiune câte puțin avem să ne ridicăm, dacă voim să ajungem departe: cel-ce se avîntă prea tare, cade mai jos decum fusese.

Foița „Tribunei“.

Posacul bun de inimă.

Comedie în 3 acte

de Carlo Goldoni.

Tradus de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu.

Actul III.

(Urmare.)

Scena IV.

Marta singură.

Deu că a început să între în mințile copiilor.

Scena V.

Pandele și cea disă.

Pandele. — Oprește-te acolo. (Vorbind mereu întors către ușa iatacului seu.) Voiu da epistola să o ducă alt cineva. Oprește-te acolo... așa o voi. (Intorcîndu-se.) Marto!

Marta. — Domnule!

Pandele. — Du-te și caută un servitor, care să-ți ducă această scrisoare lui Grigore. (Intorcîndu-se spre ușa iatacului seu.) Trăsnitul! umblă schiopetînd și ar voi să se ducă el. (Cătră Marta.) Aidem, du-te.

Marta. — Dar' domnule...

Pandele. — Zoresce-te.

Marta. — Dar' Grigore...

Pandele. — (Răstit.) Da, la Grigore.

Marta. — El e aci.

Pandele. — Cine?

Marta. — Grigore.

Pandele. — Unde?

Marta. — Aci.

Pandele. — Grigore e aci?

Marta. — Da, stăpâne.

Pandele. — Unde e?

Marta. — În iatacul domnului Costică.

Pandele. — În iatacul lui Costică? Acum vîd cum stau lucrurile, înțeleg totul. (Cătră Marta.) Du-te pe urmele lui Grigore și spune-î din partea mea... dar' nu, nu voesc ca tu să intri în acel iatac afurisit; dacă vei pune piciorul, îți dau îndată drumul. Cheamă pe o slugă a celui nenorocit... nu, să nu vină nici unul... du-te tu... da, da. Să vină îndată, dar' îndată. — Ei bine!...

Marta. — Să mă duc sau să nu mă duc?

Pandele. — Du-te, nu mă face să-mi perd eară cumpătul.

(Marta intră la Costică.)

Scena VI.

Pandele singur.

Da, așa e. Grigore a aflat în ce prăpastie înfricoșată a cădut acel nenorocit; da, el a știut-o înainte de mine; și eu, dacă nu 'mi-ar fi spus Petrache, n'aș ști nici acum încă nimic lămurit. Așa e, așa e, fără îndoială. Grigore se teme de rudenția unui om pierdut. El e aci; poate îl examinează spre a se asigura mai bine; dar' pentru-ce să nu 'mi-o spună? 'L-aș fi sfătuit, 'l-aș fi convins... dar' pentru-ce nu 'mi-a vorbit? Va dice poate, că mânia mea nu 'i-a lăsat timpul de lipsă? Nu, de sigur, e destul, n'avea decât să aștepte puțin; să nu fi plecat. Mânia mea s'ar fi potolit; și el ar fi putut să-mi vorbească. Nevrednice nepoate! Trădătorule! nele-

giuitule! Tu ai sacrificat bunurile tale, onoarea ta; eu te iubiam, ticălosule! da, te-am iubit încă prea mult; dar' te voiu șterge cu totul din inima mea, din mintea mea... Pleacă de aci, du-te de perî în alte părți... Dar' unde să se ducă el? Ce-mi pasă! nici nu mă mai gîndesc la el; singură soră-sa mă interesează; ea singură merită dragostea mea, binefacerile mele... Grigore e prietenul meu; Grigore o va lua; eu o voi înzestra, îi voi da toată averea mea. Voiu lăsa pe vinovat să fie pedepsit; dar' nu voi lăsa nici odată pe cea nevinovată.

Scena VII.

Costică și Pandele.

Costică. — Ah! unchiule! Ascultă-mă, te rog!... (Îngrozit se aruncă la picioarele lui Pandele.)

Pandele. — Ce voesci? Școală-te. (Se întoarce, vede pe Costică se dă un pas înapoi.)

Costică. — Unchiule dragă! D-ta vești pe cel mai nenorocit dintre toți oamenii; ascultă-mă pentru mila lui Dumnezeu! (În aceeași pozițiune.)

Pandele. — Școală-te, îți dic. (Cam mișcat, dar' tot supărat.)

Costică. — D-ta, care ai un suflet așa de generos, așa de simțitor: (În genunchi.) m'ai părăsi d-ta pentru o greșeală, care este numai vina amorului, a unui amor onest și virtuos? Eu, fără îndoială sînt vinovat, pentru-că nu m'am folosit de sfaturile d-tale, că am trecut cu vederea iubirea d-tale părintească; dar', scumpul meu unchiu, în numele celui sînge, căruia datorez viața; celui sînge, pe care și

d-ta îl ai deopotrivă cu mine, te conjur, înduioșează-te.

Pandele. — (Puțin câte puțin se înduioșează, și își șterge ochii, pitindu-se de Costică, și dice la o parte.) Cum! Tu ai încă curajul!...

Costică. — Nu mă mîhnescce perderea stării mele; ci mă sfîșie un simțemînt mai demn de d-ta: este onoarea. Ai suferi d-ta necinstea unui nepot al d-tale? Eu nu-ți cer nimic pentru noi. Să se scape reputațiunea mea, și dau cuvîntul pentru nevasta mea și pentru mine, că lipsa nu va mai înspăimînta inimile noastre, cînd în mijlocul sărăciei vom avea de mîngăiere o cinste fără pată, amorul nostru reciproc, dragostea d-tale și stîma d-tale.

Pandele. — Nenorocitul!... ai merita... Dar' eu sînt un om slab, acest fel de fanatism al sîngelui îmi vorbesce în favoarea unui ingrat! Școală-te, trădătorule! eu voi plăti toate datoritiile tale, și te voi pune poate prin acest chip în stare de a face altele.

Costică. — (Mișcat.) Ah! nu, unchiul meu! Îți făgăduesc... Vei vedea după viitoarea mea purtare...

Pandele. — Ce purtare?! nenorocitul! descre-eratul! Aceea a unui bărbat amețit, care se lasă să fie condus de nazurile unei soții, unei femei trufașe, îngâmfată, cochetă...

Costică. — (Voiu.) Nu! 'ți-o jur! Soția mea nu e de vină. D-ta nu o cunosci.

Pandele. — (Aspru.) Tu o aperi, tu minți în fața mea... Păzește-te bine... Cât pe aci sînt gata, ca din pricina nevastei tale să-mi retrag făgăduiala, care 'mi-ai răpit-o

DI Gall și statul seu major.

Mai multe persoane onorabile din cercul Reacășului și anume d-nii G. Petrovici, Romul Secoșianu, Iosif Sêrbu, Aureliu Iechim și Dimitrie Popovici ne trimit o întîmpinare la articolul „Dela conferența din Budapesta — până la conventicolul din Reacăș”, pe care l-am reprodus și noi din „Luminătorul”.

Ne pare rău, că nu putem să publicăm interesanta întîmpinare.

Mai întăiu și mai întăiu nici unul din acești domni, altfel foarte onorabili, nu ne este cunoscut; astfel nu putem să, dacă nu cumva întreaga întîmpinare este o mistificațiune. Ce e drept ei ne spun, că mijlocitorul lor este Părintele Archimandrit Dr. Ilarion Pușcariu, o persoană, pe care avem onoarea de a o cunoaște. Până acum însă Părintele Archimandrit n'a stăruit să se publice întîmpinarea.

Chiar însă dacă ar fi stăruit, n'am pute să o publicăm, fiindcă nu ni se cuvine nouă să publicăm o întîmpinare, pe care „Luminătorul”, alt organ al partidului nostru, n'a crezut de cuviință a o publica: noi, care am reprodus din „Luminătorul” articolul, tot numai din „Luminătorul” avem să reproducem și întîmpinarea.

Din iubire de adevăr, din deferență către cetitorii noștri și din considerațiune pentru dl Gall, ca om particular, am fi publicat cu toate aceste întîmpinarea, dacă ea ar fi scrisă în termeni *cuvîncioși* și n'ar atinge *susceptibilitățile legitime* ale aderenților partidului, în serviciul căruia e pusă „Tribuna”. Nu avem însă dreptul de a deschide coloanele „Tribunei” pentru oameni, care scapă din vedere, că sîntem în serviciul partidului național român.

Pentru rectificări coloanele „Tribunei” îi stau deschise ori-și-cui, nu însă și pentru atacuri îndreptate contra partidului național: cine vrea să ne atace ori să ne combată să-și întemeieze și susțină el însuși organul de publicitate, cum noi am întemeiat și susținem cu multe jertfe și multă osteneală „Tribuna”, pentru-ca să susținem cauza națională potrivit cu vederile partidului național.

Și nota caracteristică a aderenților d-lui Gall e tocmai lipsa de tact, care câte odată merge până la insolență. Sciindu-se puși la adăpostul puterii publice, netemându-se nici de procese de presă, nici de alte persecuțiuni, ei își permit lucruri, care, dacă nu sînt insolente, sînt ridicole.

Dl Dr. Iosif Gall, deși mult a contribuit la deruta, în care se află Românii astăzi, deși în mare parte este vinovat de desbinarea, în care ne aflăm, ar fi fost cruțat, dacă aderenții sei n'ar fi fost așa precum sînt, — acum insolenți și apoi ridicoli, — totdeauna provocători.

din gură. Da, da, o voui întoarce . . . Tu nu vei mai ave nimic dela mine. Nevasta ta! Nevasta ta! . . . Nu pot să o sufăr, nu voriesc să o văd!

Costică. — Ah! dragă unchiule! D-ta îmi sfășii inima!

Scena VIII.

Margareta și cei doi.

Margareta. — Ah! Domnule, dacă mă credeți, cauza încurcăturilor nepotului d-voastre, e cu drept, ca eu singură să sufăr pedeapsa. Nescința în care am trăit până acum, nu este, o ved, înaintea ochilor d-voastre o scusă de ajuns. Tină, fără experiență, m'am lăsat să fiu condusă de un bărbat, care mă iubia; lumea a știut să mă atragă, relele exemple m'au amăgit; eu eram mulțumită și mă credeam fericită: dar eu par cea vinovată, și e destul, pentru-ca bărbatul meu să fie demn de binefacerile d-voastre, iscălesc fatalul d-voastre decret: mă voui despărți de el. Vă cer numai un lucru: îmblânziți ura d-voastre în contra mea; scușați sexul, etatea mea; compătimiți pe un bărbat, care pentru prea multă dragoste . . .

Pandele. — Ei! doamnă, crezi d-ta, că o să mă poți amăgi cu cuvintele d-tale?

Margareta. — Oh! cerule! Așa dar' nu mai e nădejde?! Ah! Costică dragă, așa dar' eu te-am perdut. Eu mor. (Cade pe o sofă. Costică aleargă în ajutorul ei.)

Pandele. — (Turburat, mișcat, îmblânzit.) Vai, nu e nimeni? — Marto!

(Va urma.)

Eată de exemplu, cum descriu aderenții d-lui Gall trecerea triumfală a d-sale prin cercul Reacășului:

„Din cercul Reacășului.

„Alegătorii acestui cerc au serbat în a doua zi de „Rusalii” o sêrbătoare strălucită, ca și care nu s'a mai vădut pe aici, decât numai la anul 1881, când adevă primadată aleserăm de deputat dietal pe Ilustritatea Sa dl Dr. Iosif Gall.

„Și de astădată tot acestui prea binemeritat bărbat i-se făcură nisece ovațiuni, cu cari și un beliduce învingător încă ar fi fost prea mulțumit!

„Ilustritatea Sa, adevă pe această zi prefăcuse termenul, pentru darea raportului seu despre activitatea dietei în decursul ultimului ei period, și totodată pentru de a-și lua „premas bun” dela alegătorii sei, fiindcă Maiestatea Sa s'a îndurat prea grațios a-l denumi de membru pe viață în casa magnaților.

„Locul adunării a fost centrul cercului, adevă Reacășul.

„Ilustritatea Sa dl Dr. Iosif Gall însoțit de părintele nostru protopop tractual George Crăciunescu, și urmat de mai multe trăsuri cu alegători de prin Teeșiu, Lucareți și Brestovaș punct la 2 oare după meadădi sosi în comuna germană Iozseffalva. Aici — deși era zi de lucru, totuși — întreagă comuna eși întru întîmpinarea ilustrului oaspe, așteptându-l înaintea casei comunale, unde se postaseră în rînd: un bander de vre-o 40 de călăreți, parte germani parte români și sêrbi, lîngă dinșii 36 de vênători germani ca gardă de onoare, apoi alegătorii și poporul adunat din Iozseffalva, Budinț și Ictar, în frunte cu bravi lor preoți, învățători și cu „corurile vocale”, și apoi banda germană din loc.

„Cuvîntările de bineventare ce s'au rostit aici de către învățătorul german din loc, și în deosebi cea rostită de mult onoratul Domn par. și vic. prterral George Petroviciu din Budinț au fost foarte pîtrundătoare, — pentru-că nu sciam de care simțiment sîntem mai adînc impresionat, de cel al supărării, pentru-că excelentul nostru fost deputat dietal nu mai poate primi mandatul cercului nostru, ce și de astădată de tot cu unanimitate i-se oferia, sau de cel al bucuriei, pentru-că caracterul seu cel firm, înima sa cea nobilă, bogatele lui sciințe și cunoscințe, apoi multe servicii bune ce le-a prestat ilustrul bărbat Patriei, Tronului, Națiunei și Bisericii noastre, au aflat recunoscință și la prea înaltul Tron, fiind dînsul denumit acum de membru pe viață în casa magnaților!

„Ilustritatea Sa surprins de o primire atât de călduroasă și simpatică: mulțum pentru acestea ovațiuni, promîțându-ne că în viitor potînd dînsul mai mult timp petrece în mijlocul nostru: va ave mai bună ocaziune, și mai cu deadinsul a se interesa și a conlucra la prosperarea acestui cerc în toată privința; și declarându-ne, că precum până acum, așa și în viitor, ușile casei sale pururea vor rămîne deschise celor ce vor ave trebuință de sfatul sau ajutorul lui!

„După-ce Il. Sa își fini excelenta sa vorbire, garda de onoare dete o șarge generală, ear' banda intonă imnul împărătesc. Mai cântară apoi corurile din Budinț și Ictar câteva piese foarte bine executate, când apoi între frenetice urări de „Sêtrăescă”, „Eljen”, „Hoch”, „Zsiviol” imposantul conduct petrecut acum de vre-o 50—60 de călăreți se porni spre Topoloveț.

„Între bubuitul treasurilor și frenetice urări intrară în Topoloveț, unde încă întreaga populațiune era pe picioare așteptând pe iubitul oaspe.”

Nu e oare astfel ridicol dl Dr. Iosif Gall?

Și nu noi sîntem aceia, care-l facem ridicol: noi sîntem numai provocați să-i dîcem, că devine ridicol omul altfel foarte inofensiv, despre care se scriu asemenea prăpăstii.

Și de aceea dl Dr. Gall se nu se mire, că e luat în rîs, când statul seu major îl pune prea de tot sus, ca pe un „beliduce triumfător”.

Revistă politică.

Sibiu, 25 Iunie st. v.

Cu toate că întreaga lume politică așteaptă cu multă nerăbdare actul alegerii de principe în Bulgaria, Sobrania nu prea dovedește multă grabă în această direcțiune și, după-ce s'a constituit, a preferit a se ocupa mai nainte cu rapoartele deputațiunii ce s'a fost trimis la timpul seu pe la curțile europene. În ședința ei dela 5 l. c. prezentă Calceff rapoartele acelei deputațiuni. Despre decursul acestei ședințe i-se împărtășește „Agenției Reuter” următoarele: După cetera raportului, un deputat luă cuvîntul spre a ataca deputațiunea; aceea, dîce el, n'a ajuns la nici un rezultat. Deputații întrerupseră pe vorbitor și îl siliră să părăsească tribuna. Ministrul Stoiloff răspunse aceluia și dîce, că misiunea a mîntuit Bulgaria de ocupațiunea rusească ce se intenționase pe atunci. După aceste se ridică un de-

putat și propuse, ca Sobrania să predee mulțumită acelor puteri, care au primit deputațiunea. În urma propunerii unui alt deputat apoi, ca mîne, adevă la 6 l. c. să se efectueze alegerea de principe, propuse ministrul-president Radoslavoff, ca ședința următoare să se țină Joi și atunci să se ieie la desbatere și alegerea de principe. Alegerea de principe se va întempla probabil Vineri.

Cât privește candidatura prințului de Coburg, foile rusesci o spun de pe acum, că Rusia nu-și va da aprobarea la alegerea lui, ba „Novoie Vremia” o spune franc, că Rusia nu va aproba alegerea nici unui candidat propus de actuala regentă și ales de actuala Sobranie, fie acela chiar și Mingrelianul. Rusia a declarat deja de repețite ori, — continuă diarul în castiune — că nu recunoaște nici guvernul din Sofia, nici regentă, nici Sobrania din Tîrnova. Înainte de a se și gândi cineva la alegerea de principe, ar trebui să dispară de pe scenă actualii usurpători ai autorității și așa numiții reprezentanți ai poporului.

Acesta e vechiul cântec ce se cântă de luni încoace în Petersburg; e punctul de plecare al Țărului și de acesta va va trebui să țină cont și prințul de Coburg înainte de a primi coroana de principe ce eventual i-se va oferi.

„Politische Korrespondenz” publică „memorandum”, pe care l-a prelat Sultanelui ambasadorul francez, contele Montebello în contra ratificării convenției egiptene. Acela e de următorul cuprins:

„Maiestate! Guvernul francez a luat hotărîrea definitivă, de a nu accepta situația ce are rezultate din ratificarea convenției egiptene. Pentru cazul, că această convenție se va ratifica, guvernul francez își va îndrepta atențiunea sa spre scutirea intereselor sale, care se par a fi periclitat prin alterarea echilibrului în Marea Mediterană, și în acest scop va lua măsurile ce le va privi de necesare. Pentru cazul contrar, adevă, dacă Maiestatea Voastră imperială n'ar ratifica convenția amintită, ambasadorul francez e împuternicit din partea guvernului seu a da Maiestății Voastre imperiale asigurarea categorică și formală, că guvernul francez va sta bun și Vă va scuti față cu toate urmările, fie acele de ori-ce soi, care vor resulta din neratificarea convenției. Deoarece acum Maiestatea Voastră imperială nu mai poate ave îndoeli în această privință, Maiestatea Voastră imperială nu numai Veți înveseli și ferei popoarele musulmane prin neratificarea acestei convenții, ci Veți dovedi și întări legăturile de prietenie seculară ce există între imperul osman și Franția. Singur numai politica desinteresată ar pute scuti imperul otoman față cu veleitățile și ingerențele Angliei; astfel Maiestatea Voastră imperială Veți privi de cu mult mai avantajoasă menținerea prieteniei cu Franția.”

În fața opozițiunii ce întîmpină ratificarea din partea Franciei și a Rusiei, Poarta nu voește să ieie asupra-și responsabilitatea deplină și nu cutează să recomande Sultanelui ratificarea convenției, care deasemene nu e în stare să se hotărească odată într'un fel sau altul.

Din Bucovina.

Program

pentru primirea Alteței Sale împărătesci Archiducelui Rudolf.

A. În reședința arhiepiscopală. a) Postare. I. În curtea reședinței. 1. Vineri în 26 Iunie (8 Iulie) 1887 la 7^{1/2} oare dimineața, fiind la portalul mare poarta de mijloc deschisă, ear' amîndouă porțile laterale încuiate, se postează lîngă poarta deschisă de o lăture și alta doi portărei, stînd ca sentinele până-ce va fi plecat Alteța Sa din reședință și vor reține publicul de rînd de a intra în curtea reședinței. 2. Pe trotuarul curmeziș ce duce la intrarea principală a seminarului, se vor posta în spalir alumnii seminariali. Acestia vor sta locului până-ce Alteța Sa va fi plecat din reședință, depărtându-se apoi la universitate. 3. Pe trotarele de mijloc în cornul tufarielor, în mijlocul cărora stau candelabrele cu fânare, se vor posta doi servitori spre a îndrepta trăsurile, ce vor veni cu Alteța Sa de a se abate în dreapta pe calea în giurul tufarului, a trece sub balconul cel mare dela reședință și a se înșiră apoi pe calea cea din stînga în giurul tufarului celui alt, ca apoi să înainteze pe calea cea mare din mijloc, pre când va ave să plece Alteța Sa din reședință.

II. În reședința arhiepiscopală. a) La intrarea Alteței Sale. 4. Sub balconul

cel mare va sta portarul reședinței îmbrăcat în gală. 5. În poarta de mijloc din lăuntru reședinței va întîmpina pe Alteța Sa înalt Prea Sfințitul Metropolit cu senatul consistorial. 6. În vestibul cam dece pași dela poartă va sta inspectorul edificiilor reședinței, avînd a pași înainte cam tot în depărtarea asta prin toată reședința, pe unde va trece Alteța Sa. 7. La uscioarele dela intrarea cea mare din stînga vor sta de amîndouă lăturile doi servitori în livrea. Acestia se vor posta apoi după-ce va fi intrat Alteța Sa în lăuntru, la uscioarele dela intrarea cea mare din dreapta, pe unde va să ese Alteța Sa. 8. În capul treptelor în coridorul cel mare vor sta de amîndouă lăturile doi servitori oficiali. Acestia vor trece apoi, după-ce va fi intrat Alteța Sa, în coridorul cel mare din dreapta, și se vor posta acolo în capul treptelor. 9. Dela ușa anticamerei din biroul înalt Preasfințitului Metropolit vor sta în spalir spre biroul secretarului amplexii consistoriali. Acestia vor trece apoi, după-ce va fi trecut Alteța Sa, în coridorul cel mare din dreapta, unde se vor posta în spalir desupra refectorului. 10. În sala ședințelor consistoriale se vor posta în șir pe sub ferestri membrii senatului consistorial cu archimandritul consistorial în frunte, care după întîmpinarea Alteței Sale la poartă, vor urma și apoi din anticamera dela biroul înalt Preasfințitului Metropolit vor trece imediat în sala ședințelor consistoriale, de unde apoi vor urma după Alteța Sa, împreună cu celelalte persoane din suită. 11. În sala sinodală se vor posta în șir desupra ferestri preoții, ear' în partea desupra intrarea principală patronii parohiali și alți mireni, cari se vor afla veniți în reședință. Toți acestia după trecerea Alteței Sale din sala sinodală, se vor pogori pe treptele de-a stînga în vestibul, unde se vor înșira earăși. 12. Corul seminarial postându-se în coridorul salei sinodale, va intona imnul hotărît, îndată cum va intra Alteța Sa în vestibul continuându-l până-ce va eși Alteța Sa din sala sinodală spre capela metropoliei. Îndată după aceasta va merge corul la seminar spre a întîmpina acolo pe Alteța Sa. 13. La ușa capelei metropolitane vor întîmpina pe Alteța Sa cu crucea și evangeliul protosincel și amîndoi sincelii arhiepiscopesci, îmbrăcați în ornate. Amîndoi sincelii vor pași apoi înainte până la icoanele cele mari; apoi eșind Alteța Sa din altar, earăși vor pași înainte până la ușile capelei. Protosincelul după întîmpinarea Alteței Sale va trece prin ușile împărătesci și se va posta în dreapta mesei altarului, depunînd mai întăiu evangeliul și crucea. Avînd Alteța Sa a eși din altar va pași protosincelul înainte până la ușa capelei, unde va rămîne împreună cu sincelii. 14. Pe corul din capela metropolitană se vor posta cântăreții, cari vor începe a cânta, cum se va apropia Alteța Sa de capela, și vor continua până-ce va fi eșit Alteța Sa și din refector.

b) Conducerea în reședința arhiepiscopală.

15. Alteța Sa, întîmpinat de înalt Prea Sfințitul Metropolit la poarta din lăuntru a reședinței, se conduce, pășind tot înainte inspectorul edificiilor reședinței (vezi punct 6), pe treptele și coridorul cel mare din stînga în biroul arhiepiscopesc, apoi prin sala ședințelor consistoriale, sala sinodală, salele de reprezentare, biblioteca arhiepiscopală la capela metropolitană, de aici apoi în sala refectorului arhiepiscopesc și prin coridorul cel mare din dreapta pe treptele din dreapta la poarta din lăuntru a reședinței și de aici până la seminar.

B. În seminarul arhiepiscopesc. a) Postare.

16. Alumnii seminariali formează spalir pe trotuarul curmeziș, ce duce la intrarea principală a seminarului (vezi punct 2). 17. Rectorul seminarului va întîmpina pe Alteța Sa la poarta seminarului, apoi va petrece pe Alteța Sa prin tot seminarul până la facultatea teologică, și apoi așteptînd pe capîtul coridorului de lîngă ușa de eșire, până la poarta seminarului. 18. Prefectul seminarului cel fără chirotonie stînd din lăuntru porții seminariale cam 5 pași, va pași tot înainte cam în aceeași depărtare în biserica seminarială și apoi în tot seminarul afară de facultatea teologică. 19. La ușa cea spre nord dela biserica seminarială vor întîmpina pe Alteța Sa cu evangeliul și crucea spiritualul seminarului cu prefecții seminariali îmbrăcați în ornate. După întîmpinarea Alteței Sale prefecții seminariali vor pași înainte până la icoanele cele mari, și apoi eșind Alteța Sa din altar, earăși până la ușa bisericii. Earăși spiritualul seminarial va intra prin ușa dreaptă și se va posta în dreapta mesei altarului, depunînd mai întăiu pe masa altarului evangeliul și crucea; avînd Alteța Sa a eși din altar, spiritualul păsește înainte cu cei doi prefecți îmbrăcați în vestminte până la ușa bisericii. 20. Pe galeria bisericii deasupra întrării din vest vor sta cântăreții, și vor începe a cânta, cum se va apropia Alteța Sa de biserica, și vor continua până-ce va eși Alteța Sa din biserica. 21. În coridorul seminarului

de-asupra treptelor în fața paraclisului de rugăciuni se va posta corul seminarului și va începe a cânta, cum va eși Alteța Sa din biserica seminarială, și va continua până-va eși Alteța Sa din seminar. După eșirea Alteței Sale din reședință se vor duce și acești alumni la universitate. 22. În coridorul de pînă la treptele de jînghe bibliotecă facultății se întind Alteța Sa de colegiul profesoral al facultății teologice, care îl conduce prin localul facultății.

b) Conducere. 23. Eșind Alteța Sa din poarta din lăuntru a reședinței înalt Prea Sfințitul Metropolit va conduce apoi pe Alteța Sa la seminarul clreical, anume mai întău la biserica seminarială prin ușa despre nord, apoi pe treptele cele mari de intrare în seminar la paraclisul de rugăciune, de aici prin coridor, fiind muzeele și dormitoriele deschise, până la treptele cele despre apus, apoi pe treptele aceste la refectoriul seminarului; de aici intrând Alteța Sa la facultatea teologică, îl va petrece înalt Prea Sfințitul Metropolit mai departe, până ce va eși din seminar, până la trăsura.

Cernăuți, în 14 Iulie (2 Iulie) 1887.

Silvestru.

Bejan.

Correspondență particulară a „Tribunei“.

De lîngă Cetatea lui Gel, în Iulie 1887.

Alegerea de deputat în cercul Geloului întemplată în 17 Iunie a. c. încă a fost ocaziune, de a vedea neghina din grăul românesc. Și aici au fost următoarele chipuri demne de a se însemna cu numele în catalogul celor rădăciți:

1. Luca Stan (se scrie preot român în Sumurduc). A căpătat pentru-că a votat cu Eszterházi, carne de porc cu „nemeșii“ din Suceag. Supă n'a voit să-i dea crăsmarul.

2. Preotul gr.-or. din Lona-săsească însoțit de doctorele de acolo au votat ambii și au fost premiați cu rachiu.

3. Au mai votat Ioan Popoviciu, doctent în Sumurduc, care după-va s'a îmbătat a descântăc. „Vai de coada, al cărei cap s'a împuțit“. Vasile Veres din Geră-Văsărhel, care îi secunda lui Popoviciu la descântare.

4. Din Berind au votat Ioan Moldovan și Somlya Gábor „nemes ember“ plătiți câte cu 1 fl., mîncare și beutură cât le-au încăput în gură.

S'au prezentat încă, dar' n'au votat, căci n'a fost de lipsă, au căscat însă gura precum e ȋcala, următorii:

a) Teodor Selegian, preot în Samara; preotul din Agărbicui; Nicolau Stanescu, preot în Someșul-rece; Ioan Stan, preot în Someșul-cald; Ioan Micheșiu, proprietar în Gelou.

b) Dintre Feneșeni au votat mai mulți mirenii duși de proprietarii Szabó Joska.

Români! iertați-i pe toți, căci neghină și crengi uscate sînt pretutindenea.

Munteanul.

Cronică.

Maiestatea Sa Împăratul-Rege, după-cum se telegrafează din Ischl, sosese astăzi din Pula la Ischl, unde va petrece până la 18 August n., ziua născerii Sale, când va merge la Viena. În timpul petrecerii în Ischl Maiestatea Sa probabil că va face la Bruch lîngă Laita pentru a inspecta trupele din tabăra de acolo.

Numiri. Președintele tribunalului reg. din Brașov a numit pe juristul absolvent, din Brașov, de practicanț de drepturi cu diurnă la judecătoria de cerc acolo. — Direcțiunea financiară din Cluj a numit pe Otto Waisel de practicanț concipient de finance fără diurnă, fost până acum candidant de practicanț-concipient, la direcțiunea financiară de acolo.

Camera advocațională din Brașov anunță, că Dr. Dimitrie Popp, avocat în Brașov, s'a indus în lista acelei camere.

Concertul societății „Männergesang-Verein.“ Este de ajuns să știm, că dirigintul acestei societăți este binemeritul nostru artist dl G. Dima, pentru-ca să ne putem face idee despre rezultatul producțiunii de a seară a societății amintite. Publicul nostru cunoaște corurile românești conduse de dl Dima și dibăcia, cu care d-sa scie să producă cele mai mari efecte. Mari efecte a produs și corul puternic al societății amintite prin concertul său de a seară. O sumă de voci bine instruite, bine conduse și un număr ales a scit să înțelească un public numeros în sala dela „Hermannsgarten“, un public care, satisfăcut și încântat de frumoasele prestațiuni musicale, a uitat cu totul căldura formidabilă, ce domnea în sală a stat neclintit cu mic cu mare până aproape de miezul nopții. Cu deosebire au plăcut corurile „Normanenzug“ cu solo pentru bariton și „Lorbeer u. Rose“ cor cu solo pentru 2 tenori. Aceste au fost repetate, ear' în cel din urmă a excelat simpaticul nostru tenor dl G. Pop. Preste tot rolul, ce îl duc pu-

tinii români în această societate, este foarte onorific, ceea-ce cu plăcere constatăm. Capela orășenească, care a concurs cu producțiunile sale la acest concert, de astădată a avut succes bun. Mai ales a fost aplaudată, după-ce a executat frumoasa compoziție a dlui Dima „Într'un al-bum“, care la stăruința frenetică a publicului a fost repetată. Români, care au fost de față, au fost cu deosebire încântați de această compoziție, care nu numai că are pe un Român de autor, dar' și este cu adevărat românească.

Batere de soare. Un corporal dela reg. de inf. Nr.-31 de aici a bătut ieri, de soare dela tragerea la semn, bătut de soare și a murit. Astăzi se va înmormînta în cimiterul militar.

Cursul industrial al învățătorilor români din opidul Cojocna s'a terminat în 2 Iulie st. n. În acest curs s'a propus de către învățătorul Simion Vêrf împletirea din papură (spetează) a diferitelor forme de corfe, precum și alte obiecte foarte frumoase, afară de acestea împletirea pelerilor de pae, aurăritul și coloritul.

Hymen. Dl Alexandru Mărcuș, învățător și-a încredințat la 28 Iunie v. de fiitoare soție pe d-șoara Catalina Duma din Beiuș.

Un comite suprem modern. Comitele suprem din comitatul Heves c. B. Keglevich, ca funcționar al „liberalismului“ Tisza-ian, s'a făcut nemuritor în comitatul seu. Cu privilegiul alegerilor din urmă fără alte motive numai singur din considerațiuni de cortezie a permutat și suspendat pe mai mulți funcționari administrativi, în cari nu avea toată „încrederea“ recerută pentru isbânda liberalismului. Congregațiunea generală a comitatului cu 115 contra 96 voturi a hotărît să protesteze la minister contra procedurii constituționale a nobilului conte.

Studenții universității din Agram, cari aparțin partidului Starcevician, au trimis ministrului-preșident sêrbesc Ristić o telegramă de felicitare, în care îl salută ca pe anteluptătorul ideii panslaviste.

Catastrofa dela Jászberény. „Pester Lloyd“ primește dela un căpitan următoarele amănunte despre cauzele și decursul acestei infricose catastrofe: Fitul, care a cauzat exploziunea dinamitei, a fost un acausat fițil de Pickfort, ce se folosește la aprinderea minelor, fiindcă el în urma construcției sale arde încet și regulat și dă timp omului, care aprinde mina, să se retragă în siguranță până la exploziune. Timpul în care arde acest fițil se poate calcula înaintea și astfel omul scie cînd va ajunge focul prin fițil la meteria explosibilă și se poate salva ușor. Locotenentul Szakács instrua pe pionerii călări despre folosirea dinamitei și spre acest scop avea cu sine doi fuști de dinamită, cu care instrua pe pioneri în umplerea patroanelor. O mână de dinamită o puse împrăsciată pe masă, apoi luă un fițil, ca să demonstreze întrebuițarea lui. Fițilul era încolăcit în formă de spirală și ar fi trebuit, ca Szakács să-l defacă și în poziție orizontală să-l aprindă. El îl aprinse însă așa încolăcit, cum s'a și aflat după catastrofă, ținându-l în mână. În urma unei greșeli în construcție fițilul nu arse regulat și în timpul normat, ci flacăra trecu iute prin el ardînd pe Szakács la mână. La cadavru acestuia se vede rana cauzată prin aceasta. Se poate ușor înțelege, că Szakács ardîndu-se la mână de durere lăsa fițilul să cadă. Fițilu, cădu pe dinamită ce era împrăsciată pe masă și în mod fatal mai era acoperită și cu o foaie de pergament. Se scie, că dinamita, dacă este liberă și în cantitate mică, nu explodează, dar' dacă ținându-se o timpină și cea mai mică rezistență, bună-oară o foaie de hârtie, atunci aceeași cantitate produce efect teribil. În cazul acesta dinamita de pe masă, ce era acoperită cu pergamentul, explodă mai întău, apoi trecînd prin masă aduse la exploziune cei doi fuști de dinamită de sub masă. Astfel se explică cele două detonațiuni urmate imediat una după alta. Sînt formidabile efectele acestei exploziuni, care au costat viața la atăția oameni, sînt cu deosebire crâncene durerile și chinurile, ce le suferă răniții, cari mai sînt încă în viață; s'îm însă dispensați a reproduce aici descrierea lor.

Academia Română s'a înăvuiț acum de curînd cu un document foarte interesant: testamentul Metropolitului Veniamin.

Deschiderea Sobraniei în Bulgaria a avut loc în 4 Iulie n. sub preșidiul vice-preșidentului Manceff. De astădată membrii prezenți au fost cu 33 mai mulți, ca în sesiunea trecută, când acești din urmă nu voiau să recunoască regența. În locul fostului preșident Jivcoff, acum membru al regenței, avea să se aleagă altul. Înainte de alegere deputatul Rissoff din opoziție luă cuvîntul și atacă guvernul învinuindu-l că l'a internat fără vină și nu a sistat nici acum starea de asediu din Sofia. Vorbitorul a fost îndrumat la obiect, dar' nu a făcut până nu a fost amenințat între fluerături din toate părțile, că va fi dat afară. De preșident a fost ales apoi Tanceff, ear' cunoscutul luptător, antirus, Zaharia Stoianoff, a fost ales vice-preșident. După aceea fură citite telegramele soșite din toate părțile țerii, care toate exprima dorința de a se alege principe. Despre raporturile de partid din Sobranie aflăm, că toate fracțiunile opoziționale la olată dispun numai de 74 voturi, ear' guvernul are o majoritate de 341 deputați.

Cestiuni scolare.

Sibiul, 4 Iulie 1887.

La 24 Iunie st. n. a. c. 'și-a ținut senatul scolastic protopopesc din tractul gr.-cat. al Sibiului ședința sa ordinară sub preșidiul șefului tractual al prea onoratului domn protopop Ioan V. Rusu, în care s'a ocupat cu cauza scoalelor și rezultatele încredințate în anul scolastic expirat pe terenul instrucțiunii populare. După-ce aspră viața unui popor este școala, fără de care nu valorează nimic, cu voia Onoratei Redacțiuni îmi permit a da publicului interesat câteva informațiuni basate pe date oficiale despre starea scoalelor din protopopiatul gr.-cat. al Sibiului și despre progresul dovedit cu finea anului scolastic 1886/7.

Protopopiatul gr.-cat. al Sibiului consistă de prezent din 33 parohii și 1 filie. Din acestea — 21 parohii sînt provădute cu școale proprii și anume: 18 parohii sînt provădute cu școale confesionale, ear' 3 parohii, adică: Orlat, Veștem și Racovița cu școale alese numite grănițresci, cari stau sub administrațiunea comitetului fondurilor grănițresci. În 12 parohii, unde poporul nostru gr.-cat. se află în minoritate considerabilă, cum și în filia Șura-mare, nu există școale confesionale gr.-catolice, ci pruncii aflați în etate de școală sînt îndatorați a cerceta pe cele ale majorităților gr.-or.

Toate școalele confesionale — afară de cea din Sibiul — sînt avizate a se susține numai și numai din contribuțiile poporului respectiv în bani și naturalii, cari numai cu mari greutate și neplăceri se pot încasa. Pre lîngă toată sărăcia poporului în anii din urmă la toate stațiunile învățătoresci — afară de 3 — s'au sistematizat salariile prin instrumente de dotațiune cu câte 200 fl. parte în bani gata — parte în naturalii. În cele 18 parohii provădute cu școale confesionale funcționează 18 învățători, dintre care 13 sînt provădute cu diplome de calificare, 1 fără diplomă, 2 aplicați provisor și 2 preoți ca suplenți în lipsa de învățători.

Edificii scolare proprii există în 16 parohii, prin urmare numai în 2 parohii nu se află edificii scolare, ci pruncii se instrucează în case închiriate.

După datele statistice oficiale numărul total al pruncilor aflători în etate de școală pe anul scolastic 1886/7 a fost de 1868 și anume: 1010 băieți și 858 fete. Aici sînt de a se înțelege și pruncii din parohiile provădute cu școale grănițresci.

La examenele ținute cu finea anului scolastic expirat a preșidat dl protopop tractual însuși în 6 parohii; ear' în calitate de delegați protopopesi au preșidat: dl paroh din Racovița Petru Florian în 1 parohie, dl paroh din Oena-Sibiului Ioan Ghișoiu în 2 parohii și cooperatorul parohial din Sibiul, Nicolae Toganu în 9 parohii.

După rapoartele supuse senatului scolastic spre pertractare s'a dovedit progres deplin mulțumitor în 3 parohii, progres mulțumitor în 10 parohii și numai în 5 parohii mai puțin îndestulitor. Preste tot s'a constatat și cu ocaziunea examenelor din anul scolastic expirat, că acolo, unde au funcționat învățători calificați, unde și părinții și au dat pruncii mai regulat la școală și au fost provăduți cu cărțile și recușitele necesare, acolo și progresul a fost îmbucurător. Senatul scolastic protopopesc a decis, ca învățătorilor, cari au dovedit progres deplin mulțumitor, pentru încurajare pe viitor să li se exprime laudă în scris; ear' celor, cari nu au fost la culmea chemării lor, pentru îndreptare să li se dea dojene și admonițiuni. Asemenea a decis, ca direcțiunile și senatele scolare parohiale, acolo unde s'au arătat defecte, să se provoace pre lîngă grea răspundere a-și da toată silința pentru înlăturarea cât mai îngrabă a acelor defecte, ca nu cumva acestea să dea ansă la periclitarea scoalelor noastre confesionale, cari și alt-cum sînt destul de amenințate.

Acesta este pe scurt tabloul scoalelor confesionale din protopopiatul gr.-cat. al Sibiului cu finea anului scolastic 1886/7.

N. T.

Din public.)*

Dare de seamă și mulțumită publică.

Corpul învățătoresc dela școala parohiei din Câmpeni, avînd în vedere mizeria părții celei mai mari a elevilor lor, reflectînd și la împregurarea, că adese-ori mulți dintre băieți — cărora părinții nu sînt în stare a le procura cărțile necesare — sînt cei mai deștepți și de bună speranță: s'a decis a arangia un maiial împreunat cu declamări și cântări din partea elevilor, al cărui venit curat l'a destinat spre a se forma cu timpul „un fond stabil de premii, pentru elevii mai distinși și a se provăde cu cărți scolare cei miseri“; punînd astfel o basă cât de mică și modestă, la promovarea cu liturii și moralului poporului român din Câmpeni.

Spre ajungerea acestui scop s'a circulat o listă de contribuții benevole, de cătră doi membri din corpul didactic în Câmpeni, ear' de alți doi membri în Abrud, Roșia-montană și giurul Câmpenilor, făcîndu-se totodată și o invitațiune publică prin diarul „Tribuna“.

Subscrișii în numele corpului didactic își țin de cea mai plăcută datorință, a face următoarea dare de seamă:

Pe lista nr. 1 au încurs a) din Câmpeni dela p. t. domni: R. Furdul, protopresbiter 2 fl.; D. Muntean, subjele reg. 2 fl.; Dr. B. Preda 3 fl.; B. Motora, preot 1 fl.; M. Andreica 1 fl.; T. C. Gerasim 1 fl.; G. Candrea, adv. 1 fl.; P. cavalier de Ioanette 1 fl.; N. Muntean, preot 1 fl.; I. Hochman 1 fl.; M. Contes, învățător 1 fl.; G. Morariu 1 fl.; Zador Ákos 1 fl.; I. Vlassa, pretor 50 cr.; I. Cristea, notar cerc.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

40 cr.; T. Bobariu 20 cr.; S. Löwy 1 fl.; H. Binder, farmacist 1 fl.; Lojczel F. 1 fl.; Petersberger Fr. 1 fl.; G. Salzer 1 fl.; F. Antal 50 cr.; N. N. 1 fl.; Révay L. 1 fl.; S. Mare 50 cr.; A. Dandea 50 cr.; N. Mihon 20 cr.; I. Motora, învățător dirigent 1 fl. Suma 27 fl. 80 cr.

b) Din Abrud: I. Crișian, adv. 1 fl.; Răczkovic 50 cr.; A. Ciura, preot 1 fl.; I. Gall, protopop 1 fl.; Ioan Draia 1 fl.; Persian M. 1 sfanț; P. Schwab 50 cr.; L. Zuchi 50 cr.; G. Ivașcu 50 cr.; D. Bălosu 50 cr. Suma 6 fl. 50 cr. și 1 sfanț.

c) Din Roșia-montană: P. Șulț 1 fl.; A. Popescu, notar 1 fl.; Dr. Șulan 2 fl.; Moldován L. 1 fl.; Dregan 1 fl.; I. David 1 fl.; Bocănicu 1 fl.; I. David Zeyk 1 fl.; A. Henzel 50 cr.; I. Almășan 2 fl.; G. Cosma 1 fl.; N. Mestecan, preot 90 cr.; N. Leach 1 fl.; I. Maior, preot 1 fl. Suma 15 fl. 40 cr.

d) Din giur: Oprea, preot în Mușca 1 fl.; I. Danciu, protop. în Ofenbaia 1 fl.; G. Nicola, invet. 40 cr.; I. Nicola, preot 50 cr.; I. Todea, notar 1 fl.; I. Todea, preot în Albac 1 fl.; I. Bărlă 40 cr.; I. Burs, preot în Bistra 20 cr.; St. Jurca 50 cr.; D. Sicoe 20 cr.; P. Sicoe 20 cr.; Motora, preot 40 cr.; D. Ghioancă 20 cr.; I. Stan din Sohodol 20 cr.; N. Candrea, notar în Vidra-medie 50 cr.; S. Brădean 1 fl.; N. Jurca din Buciumani 1 fl.; N. Cotișel 1 fl.; C. Cotișel, preot 50 cr.; I. Tomuș 20 cr.; I. Corcheș din Certege 40 cr.; P. Goșia, vice-not. în Lupșia 1 fl.; G. Scrob, preot 40 cr.; T. Danciu din Săcătura 40 cr.; d-șoara S. Mocan 50 cr.; d-șoara E. Marcan 50 cr.; T. Morcan Șofel din Scărișoara 50 cr.; N. N. 40 cr.; P. N. Gligor 50 cr.; Gr. Sima, preot în Cărpeneș 50 cr.; I. Coroiu din Ponorel 50 cr. Suma 17 fl.

Pe lista nr. 2, cu ocaziunea petrecerii au încurs dela următorii p. t. domni: I. Zsurakovski 1 fl.; A. Hirsch 1 fl.; P. Aindean 1 fl.; A. Zsurakovski 1 fl.; G. Decean 1 fl.; I. Poruț, preot 1 fl.; Fr. Almășan 1 fl.; L. Corcheș 1 fl.; I. Morariu 50 cr.; I. Mușia 50 cr.; S. Roșca 1 fl.; B. Hagerbauer 50 cr.; I. Csonka 50 cr.; K. Schaurer 1 fl.; B. Chirtop 1 fl.; V. Motora 50 cr.; F. Sander 1 fl.; E. Munzat 1 fl.; I. Stof 50 cr.; G. Corcheș, v-not. 1 fl.; Baki 1 fl.; R. Stary 1 fl.; C. Cotișel 50 cr.; I. Bolog 50 cr.; N. Morariu 50 cr.; G. Candrea, cleric absolut 1 fl.; I. Morariu 60 cr.; N. N. 50 cr.; Márton 50 cr. Suma 22 fl. 50 cr. Suma totală 89 fl. 20 cr. și 1 sfanț, din care substraștîndu-se speșele de 54 fl. 75 cr., rezultă un venit de 34 fl. 45 cr. și 1 sfanț, care sumă s'a transpus cassarului M. Contes spre manipulare până la 15 Septembrie n. a. c., când se vor cumpăra cărți pentru elevii miseri, ear' restul capitalisîndu-se va forma fondul de premii pentru anii viitori.

Primească toți acei marinișoși p. t. domni cea mai profundă mulțumită pentru concursul binevoitor, ce l-au dat spre ajungerea acestui salutar scop.

Din ședința corpului didactic român din Câmpeni, ținută în 25 Iunie 1887.

Ioan Motora, director și invet. rom. Nicolau Muntean, capelan și învățător român.

Posta ultimă.

Jászberény, 6 Iulie n. În mormîntarea victimelor dinamitei a avut loc în prezența ministrului de honveđi și a notabilităților din loc cu pompă mare.

Luzern, 6 Iulie n. În suburbiul orașului Zug se scufundară deodată 17 case în loc. Până acum s'au scos 17 persoane moarte și 20 vii.

Londra, 6 Iulie n. În casa de jos declară Ferguson, că Anglia nu va respinge ratificarea convențiunii cu Turcia, dacă aceasta v'urma înainte de plecarea lui Wolff, care pozitiv se va întempla în câteva zile. O prolongire a termenului nu se va acorda mai mult.

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI“.

Pola, 7 Iulie n. Maiestatea Sa a plecat astăzi.

Tirnova, 7 Iulie n. A seară a fost o ședință secretă a Sobraniei, care s'a consultat asupra alegerii de principe. Se pare sigur, că Sobrania va aclama pe principele Coburg. Guvernul a asigurat pe deputați, că principele va primi sigur alegerea. La revista trupelor ministrul de război a asigurat, că disciplina armatei este mai bună ca pe timpul instructorilor ruși, de aceea nici pe viitor nu are lipsă de instructori.

Lipsca, 7 Iulie n. În procesul de înaltă tradare s'au ținut ieri pledoarele. Sentența se va publica vineri.

Tirnova, 7 Iulie n. (Scirea agenței „Reuter.“) Sobrania a primit a seară programul, după care, dacă puterile europene nu vor recunoaște alegerea de principe, va trece preste articolul 3 din tratatul de Berlin, va proclama independența principatului și prin aceasta va face de prisos aprobarea alegerii prin puteri.

Redactor responsabil: În absența lui Cornel Pop Păcurar: Pompiliu Piposiu.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiiu, sub responsabilitatea lui **Michail Gerula**.